TILBAGEVENDEN TIL SIG SELV OG TIL GUD

(♩ = ca. 88)

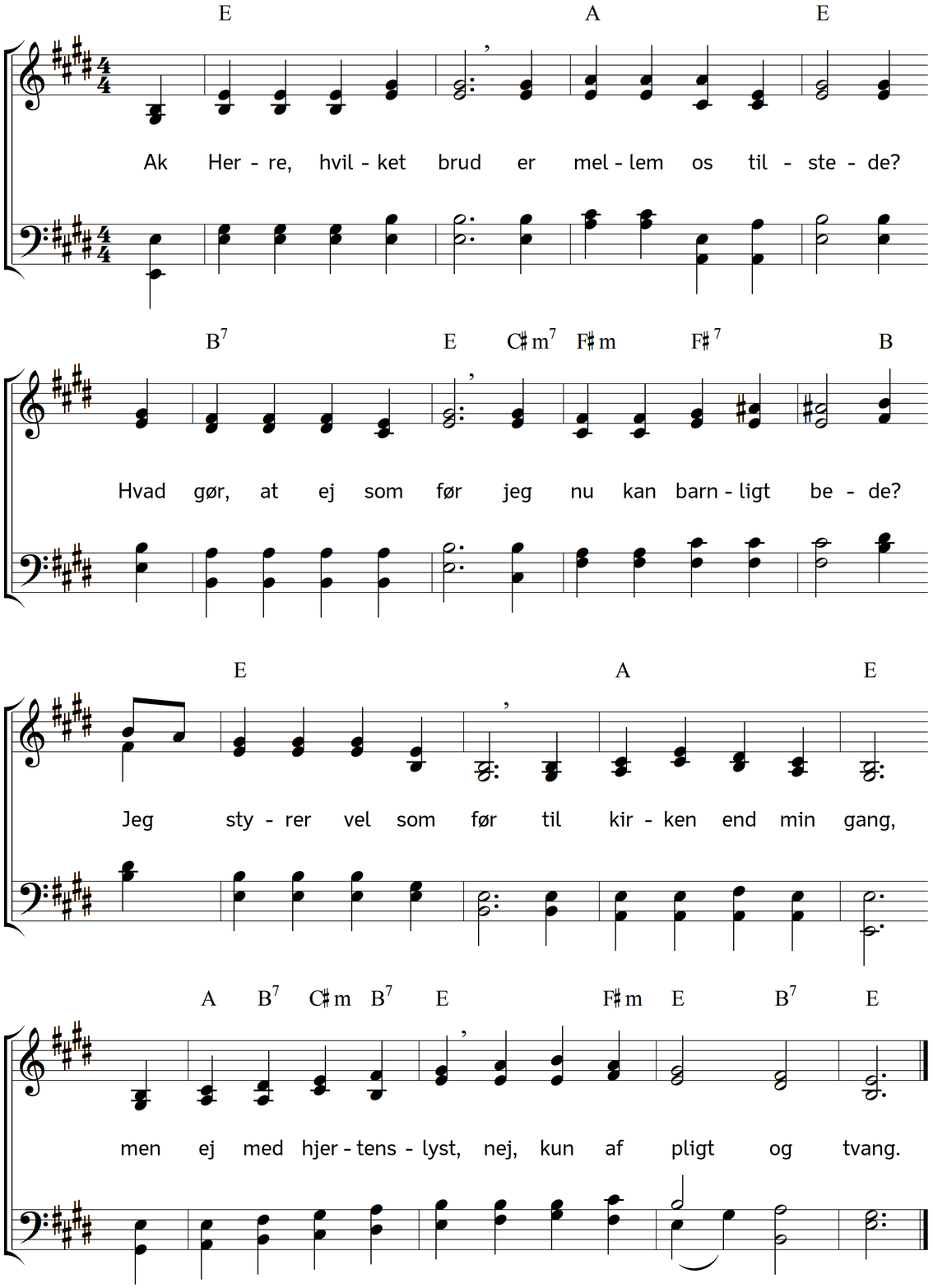

2. Hvad er vel årsag, at
min tillid så nedbrydes,
at nu ved Ordets klang
min sjæl ej barnligt frydes!
O hjælp mig atter op
og lys for min forstand,
at jeg må se, hvorfor
jeg kom i sådant ban.

3. Ak, jeg har skyld mod dig,
jeg derfor selv mig hader,
da jeg din kærlighed
så let og snart forlader:
den rene glød, som ned
i sjælen du har lagt,
som burde passes vel
med megen flid og agt.

4. Jeg holdt mig ej til dig,
jeg bad og våged ikke,
mig kunne syndens glans
så såre let bestikke;
i kærlighed og tro
jeg ej har øvet mig,
og derfor, gode Gud,
du nu har prøvet mig.

5. Det er din vredes grund,
den lader du mig vide,
ved savn af dig jeg nu
må stille, ensom lide.
Ej mer jeg kan som før
gå til min gerning glad
og hvile, træt, mig ud
i kærlighedens bad.

6. Jeg havde vel fortjent,
at du mig helt forstødte,
at på min vej jeg dig
ej mere hjælpsom mødte.
Men nej, det vil du ej,
det var jo sjælens død,
o tag mig dog igen
og frels mig af min nød!

7. Du lyset i mit liv
og for mit hjerte livet,
hvis nåde uden grund
så meget har tilgivet,
o bøj dig venligt ned,
lyt til min længsels råb
og gør til sandhed end
mit svage hjertes håb.

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Oversættelse: Chr. B. Grev Reventlow. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2012, 2016 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/155/